

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Vor troe kand giennem alle baand

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Vor troe kand giennem alle baand", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 205*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid102596/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Derhen sig vende,
 Skjønt man umuelig seer anfang og ende,
 Det maa, naar andre forvirres, gaae frem,
 Alt for uldig betsenkning er slem.

9. Priser den store alviseste GUD,
 Naar hand fordrager,
 At man os plager,
 Da vil hand drive de vigtigste sager,
 Alting skal falde saa ønskelig ud!
 Priser den store alviseste GUD.

Nr. 204.

Mel. Hvad min GUD vil.

Vor troe kand giennem alle baand
 Og muur og klipper trænge,
 Hun har Guds almagt selv i haand
 Til sataus magt at sprengte,
 Kand du slet intet? kand du troe?
 Saa kand du alting tyngte,
 Og al din modstand skal i toe,
 Som traad for ilden, springte.

2. Du JEsus ey endnu var sendt,
 Vor jammer-stand at bode,
 Og før saa klar var gjort bekiendt
 Hans naades store gode,
 Hvad saae man ved Guds folk da ey
 En mægtig troe at vinde,

Nr. 203. H37. 1, 7: at] alt l.

8, 3: *derhen sig vende*] vende sig derhen, hvor Guds plan kræver, rette sig efter den. — 8, 4: *anfjærg*] begyndelse. — 8, 5: *det maa da fremgang* (føre til resultat), når andre hverken ved ud eller ind. — 9, 2: *fordrager*] finder sig i. -- 9, 4: *drive*] udføre, fremme.

Nr. 203. Oversættelse. Der glaube bricht durch stahl und steln, N. L. v. Zinzendorf. Salmen findes ikke hos Schr., men i Zinzendorf, Sammlung geist- und lieblicher Lieder, Herrnhuth u. Görlitz 1731, s. 1073. Brorson viser en del frihed i gengivelsen; særlig er fremhævelsen af de kristnes enhver stærkere hos ham end i originalen: *i troen ret forbindes nær* (3, 3), *eenighed i HErens her* (4, 7). — 1, 7: *din modstand*] den modstand, du møder; *i toe*] ihu. -- 2, 2: *bode*] råde bod på. -- 2, 5: *huad*] hvor. -- 2, 6: *vinde*] seire.

Langt mere bør vi nu den vey
Til troens sejer finde.

3. I sandhed, vilde JESU hær
Kun gjøre hvad de kunde,
I troen ret forbindes nær,
Gik flenden snart til grunde,
Hvad skulde synke ned som blye,
Hans trusel skulde svinde,
Som regnen i den tykke skye,
For troens sterke vinde.

409

4. Vor Salomons berusted vagt,
Som kongens seng beringe,
De staae som een med samlet magt,
Trods nogen den kand tvinge,
Vil flenden komme dem for nær,
Skal det sig selv befinde,
At eenighed i HERrens hær
Er ey at overvinde.

5. Velsignet er din tapperhed,
Du folk i naadens rige,
Din fiende er forvoven vred,
Men skal med skamme vige,
Hvor sikker tiens vor monark,
Hvor liffig er hans skygge,
Som kand i øyeblik en ark
Mod alle vande bygge.

6. Og naar Guds sandheds vidner see,
At liv og blod skal voves,

4, 3: *samlet*] *samlet* 127. 4, 4: *den*] *dem* 27. 6, 2: *at*] *til* 12.

3, 5: 2. Mos. 15, 10. — 4, 1-4: Iføje 3, 7-8: »Se hans sng, som er Salomons; der stå tredstidtyve vældige triund omkring den af de vældige i Israel; de have alle taget fat på sværd, ere udlarte til krig; hver har sit sværd over sin lænd for frygte skyld om nætternes. Denne livvag blev forstået allegorisk om den kristne menighed. — 4, 1: *vor Salomons*] Jesus; *berusted*] rustet. — 4, 2: *beringe*] omringte. — 4, 4: *truds*] ikke tale om, at. — 4, 6: *skal det sig selv befinde*] skal det nok vise sig. — 5, 5: *hvor sikker*] hvor frygt. — 5, 6: *hans skygge*] omtrent — hans beskyttelse, se Sl. 91, 1. — 6, 7: *som*] hører til *hans* i 1. 6; *en ark*] som Noas, 1. Mos. 6, 14 fig.

Saa lade de det gierne skee,
 Naar JESus kun kand loves,
 De vilde ikke være frie,
 Og Christi sandhed svige,
 Da gaae de deres kirke-stie
 I blod til himmerige.

7. Man fandt jo dette himmel-sind
 Hos hine gamle helte,
 Der gik omkring i faare-skind
 Og ringe leder-belte,
 I ørken lidde nøjd og trang,
 Som vare verdens ære,
 Ja! tænk paa livets fyrstes gang,
 Som korset vilde bære.

8. Saa følge vi da troens flok,
 Hvem vilde ønske bedre?
 Lad satan spotte længe nok,
 Vi troe med vore fædre,
 Skal man da her i Torne gaae,
 Som det er let at vide,
 Det gik vor JESu ligesaa,
 Saa lad os med ham lide!

410

Nr. 205.

Op I christne! rustet eder!
 Christi lemmer! ud paa vagt,
 Satan sig til striid bereder,
 Og vil bruge al sin magt.

6, 7: gaae] gaaer I. 7, 7: livets] Llusens I. 8, 1: følge] følger J²⁻³. 8, 7: Jean] Jeanne
 1123.

Nr. 205. 1123.

6, 6: de vtilde] = de ville (vil), orig.: sie wollen. — 7, 2-6: Hebr. 11, 37-38, hvor
 der tales om Israels profeter. — 7, 5: lidde] led.

Nr. 205. Oversættelse. Auf! ihr christen, Christi glieder, J. Fatimer. Schr. s. 368.
 Adskillige af versene har i Brorsons gengivelse rundt en kraft, som ligger langt
 ud over originalen, se L. J. Koob, Salmesigteren Brorson¹ 1931, s. 160-161, ² 1932,
 s. 168-169. — 7, 1: Et. 6, 13. — 1, 2: Christi lemmer] Et. 5, 30.